

[Lenger]

kationen i betydningen fjernsynet vil tillægge den samme sondring en vis betydning. Ellers er vi jo ude i noget, der rækker langt videre, end hvad der tidligere er faldet ind under straffeloven.

Derfor vil jeg gerne spørge hr. Hagen Hagensen, hvorfor han hele tiden trækker dette begreb »sort skærm« ind i billedet, for der kan altså være mange forskellige årsager til, at der er »sort skærm« ind imellem, og jeg vil gerne bede hr. Hagen Hagensen bekræfte, at det kun er i visse situationer med »sort skærm«, man kan tale om at bruge straffeloven, og ikke bare sådan ud i den blå luft og ukritisk og i alle situationer med »sort skærm«.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Det forhold, hr. Lenger nævnte, kan vi drøfte videre i udvalget, men jeg vil blot for mit vedkommende sige, at jeg finder, at der har været tilfælde af »sort skærm«, hvor der absolut ikke har været grund til, at den skulle være der, og hvor man, selv om der er arbejdsnedlæggelse blandt nogle, må sørge for at sætte de kræfter ind, der kan benyttes til at sørge for, at det for os alle væsentlige kommunikationsmiddel kommer til at virke.

Justitsministeren (Ninn-Hansen):

Det skal kun være en enkelt bemærkning om det emne, hr. Hagen Hagensen og fru Ebba Strange var inde på i forbindelse med tidspunktet for fremsættelsen af lovforslag. Jeg opfattede bestemt ikke spørgsmålet om høringssvarene som en kritik fra fru Ebba Stranges side. Jeg benyttede bare lejligheden til at tage noget op, som jo rækker langt ud over dette lovforslag, også ud over justitsministeriets område, og som vedrører hele folketinget. Jeg tror i øvrigt, det er et emne, fru Ebba Strange og jeg har været med til at drøfte i vores fælles tid i præsidiets. For jeg må erkende, at det altid har irriteret mig som folketingsmedlem, når debatten var foregået helt andre steder, når oplysninger var givet til forskellige organisationer og sagkyndige osv. og folketinget kom sidst i rækken. Derfor er jeg da meget i tvivl om, hvorvidt det er rigtigt, som vi har det i øjeblikket, at alle disse organisationer og personer og sagkyndige skal høres, og så kommer folketinget bagefter

som, man må vel ikke sige det tynde øl, men sådan kan det jo virke i situationen, for så er det hele færdig og overstået.

Det kan selvfølgelig være bekvemt for ministre, det kan jeg da godt se. Så er man dækket ind, man har de sagkyndiges udtalelser, har måske også rettet sig efter dem på nogle områder osv., og så kan man altid henvisne til det. Men det har aldrig været helt det, der har været meningen med folketingets virksomhed i forbindelse med den principdebatt, som man skulle have ved første behandling. Her må det være folketinget, der får sagen serveret fra ministrene, og så tager man dér den første stilling.

Så bør selvfølgelig både folketing og ministre være bevægelige, når der på grundlag af høringssvar kommer nogle forslag om at ændre tingene, men det er noget ganske andet. Så har man ikke låst sig fast på forhånd.

Men det kunne jo somme tider være en vældig fordel for os alle sammen, hvis vi lærte ikke at låse os alt for fast. Så jeg var i og for sig glad for, at vi fik denne lejlighed til at drøfte et emne, som jeg i hvert fald håber interesserer folketinget, for det er ikke noget ganske uvæsentligt i forbindelse med folketingets arbejde.

(Kort bemærkning).

Lenger (VS):

Man kan mene, hvad man vil om »sort skærm«, og hr. Hagen Hagensen og jeg mener tilsyneladende noget forskelligt om en række af de situationer, der har været. Det skal, som hr. Hagen Hagensen siger, ikke diskuteres nu, men jeg vil dog godt bede hr. Hagen Hagensen om at udtale sig om, hvorvidt han er enig eller uenig i, at der er forskel på, om skærmen er sort, fordi arbejdet er nedlagt, eller om det er, fordi nogle andre måske hindrer udsendelserne i at finde sted.

Jeg vil godt parallelisere til den situation, at der sandelig også er forskel på, om samfærdslen forstyrres ved, at nogle buschauffører nedlægger arbejdet, og så den situation, at nogle mennesker måske går ud og brækker gaden op, eller hvad ved jeg. Der er en helt klar forskel. Det første har traditionelt ikke været strafbart, men det har det sidste været, og jeg håber da meget, at man, hvis man skal bringe § 193 eller andre paragraffer i anvendelse i videre udstrækning i forbindelse med